

[Glistrup]

særlig stærkt, når jeg siger, at der er en bred afrund imellem den opfattelse, der findes i forslaget, og den opfattelse, samtlige andre talere gjorde gældende.

Det er i og for sig ikke, fordi vi i fremskridtspartiet er så uenige i det, hr. Larsen-Ledet og ministeren og fru Mette Groes og mange andre sagde, nemlig at vi har et godt og udmærket biblioteksvæsen i Danmark, og at det kan vi være glade for. Sikkert alle, der sidder her i folketinget, har både som børn og som voksne været glade for det, de har kunnet få ud af at gå på biblioteket osv. Men dér, hvor vejene totalt skilles mellem fremskridtspartiet og de 8 andre partier herinde, er på det, der står i begyndelsen til bemærkningerne til lovforslaget:

»1980ernes bibliotekspolitik bliver derfor først og fremmest finanspolitik. Og ikke kulturpolitik.«

Det er helt åbenbart, at de 8 andre partier herinde har behandlet dette som et kulturpolitisk anliggende, og det kan man selvfølgelig gøre et stykke tid endnu. Men der er ikke nogen som helst tvivl om, at der ikke er nogen særlig anledning til at gå ind i en så hård debat eller diskussion, for tiden vil simpelt hen meget hurtigt give fremskridtspartiet ret i, at bibliotekspolitik bliver ren og skær finanspolitik i løbet af nogle ganske få år.

Med den hast, vi rider imod bankerotafgrunden, er tryksværten med hensyn til, hvad ministeren og de 8 andre ordførere har sagt, næppe tør, før det er fuldstændig latterligt og fuldstændig uden forbindelse med virkelighedens verden. Der går ikke mange år, før de spalter i Folketingstidende, ministerens tale og det, der er sagt fra anden side, kommer til at fylde, er totalt ligegyldig makulatur.

Vi må desværre indstille os på meget hårde besparelser her og andre steder, som der står i bemærkningerne. Når man skal vælge mellem, om man skal have en nødvendig øjenoperation eller man skal kunne låne en bog på biblioteket, enten-eller, så er det trods alt vigtigere, at man kan få den nødvendige øjenoperation.

Dermed er jeg i og for sig inde på et svar til hr. Wilhjelm. Denne beskrivelse af natvægterstaten som identisk med fremskridtspartiets ideologi er forkert. Vi mener afgjort, at vi skal koncentrere os om væsentlige ting som et godt offentligt sygehusvæsen, en god offentlig folkepension, en god offentlig

miljøbeskyttelse og adskillige andre ting, som ligger helt hinsides de filosoføkonomer, som hr. Wilhjelm henviste til fra for et par hundrede år siden.

Når der herefter faktisk er meget lidt at diskutere vedrørende det generelle og vi bare kan sætte os ned og lade tiden gå, så får vi i fremskridtspartiet desværre ret. Som vi desværre har fået ret i, hvad vi sagde i 1972 og i 1975 og i 1978, får vi desværre også ret i hvert et ord, der står i bemærkningerne til dette lovforslag, og hvert et ord, der står i paragrafferne. Vi gør det ikke med glæde, men vi må bare konstatere, at sådan er de faktiske forhold. Den udvikling, som man kan se, når man læser f.eks. regeringens oplæg af 5. oktober 1982, kan kun føre til, at dette er den uundgåelige nødvendighed.

Der er i og for sig kun de krummer at samle op fra debatten, som er den enkelte lille facet af helheden, som et par ordførere, nemlig ordføreren for SF og ordføreren for venstre, tog op, nemlig problemerne i relation til forskningsbiblioteker.

Fru Ingerlise Koefoed var den mest generelle i sine henvisninger til, hvad der står i bemærkningerne til § 1, og spurgte, om man kan regne med, at det, der står dér, er fremskridtspartiets politik.

Dertil er svaret ja, det kan man regne med 100 pct., men – og så vil fru Ingerlise Koefoed hurtigt sige, at nu siger jeg, at svaret er nej – vel at mærke, når det kommer ind i en rigtig forskningspolitik. Altså igen: stemmer fru Ingerlise Koefoed for fremskridtspartiets universitets- og forskningspolitik i øvrigt, så kommer det her til at passe ind i det, vi har fremstillet, nemlig at forskningsbibliotekerne inden for tekniske områder skal have midlerne overført til sig.

Men selvfølgelig kan vi under ingen omstændigheder gå med til, at man rager alle de mange midler til sig, som Roskilde universitetscenter, Ålborg universitetscenter, biblioteksskolen osv., hvad der er af offentlige læreanstalter, får, og oveni lægger disse ekstra midler til forskningsbibliotekerne. Det er ikke økonomisk muligt, hvis man skal være nogenlunde socialt anstændig i dette land og opføre sig sådan, at man har den sociale anstændighed i behold, både at bevare de enormt store tilskud, der i øjeblikket gives til en bunke forsknings- og universitetsvirksomhed, højere læreanstaltsvirksomhed, som vi